

haabet at kunne forelægge Lovforslaget paa et tidligere Tidspunkt af indeværende Samling, men Forhandlingen med de interesserede Parter har et Par Steder trukket noget længere ud end forventet. Jeg haaber imidlertid, at den som Følge deraf noget forsinkede Frømsættelse i nogen Grad vil blive opvejet af den Affattelse, hvori Forslaget her foreligger, og af de fyldige Oplysninger, som ledsager Forslaget, saaledes at det med Rette kan siges om Forslaget, at det fremtræder som et rationelt og vel gennemtænkt Forsøg paa at tilvejebringe en for de interesserede Parter tilfredsstillende Løsning af et vanskeligt, men ogsaa et saare vigtigt Spørgsmaal.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 10. Maj 1915 om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 659; Udvalgets Betænkning findes i Tilæg B. Sp. 611.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Nygart): Under Sagens Behandling i Udvalget har dette delt sig i et Flertal, der indstiller Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og et Mindretal, der stiller 2 Ændringsforslag. Flertallet har fuldt ud kunnet slutte sig til Forslaget i den foreliggende Form, idet man mener, at det paa en hensigtsmæssig Maade imødekommer Kravet om en Simplificering af Reglerne om, hvem der skal betale den Fjerdedel af Omkostningerne ved Behandlingen af visse smitsomme Sygdomme, som ikke udredes af Statskassen. Mindretallets Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig om, før jeg har hørt dets Ordførers Udtalelser. Kun skal jeg bemærke, at ved en Fejltagelse er Navnet paa det radikale Partis Medlem, det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Vejstrup) kommet til at staa under Flertallets Indstilling; hans Navn skal altsaa flyttes hen under Mindretallets.

Dermed skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Steincke: Paa det Mindretals Vegne der har stillet de to Ændringsforslag til § 1, skal jeg tillade mig med et Par Ord at begrunde disse Ændringer, som jeg allerede tog til Orde for ved Sagens første Behandling. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at ikke Patientens tilfældige Opholdssted, men hans Bopæl — og kun i Mangel deraf hans tilfældige Opholdssted — skal være afgørende for, hvilken offentlig Kasse der har Betalingspligt. Det drejer sig her nærmest om et Retfærdighedshensyn overfor de store Købstæder, særlig København, idet Erfaringerne viser, at selv om Folk har fast Bopæl et andet Sted, drager de ofte til de store Købstæder, naar de føler sig syge, baade fordi Lægerne i Regelen bor der, og fordi de store Hospitaler ligger i Byerne. Men det vilde være urimeligt, forekommer det os, om disse Købstæder, navnlig København — og derigennem maaske en helt anden Amtsfond, om jeg saa maa sige — skulde bære Udgifterne til Kur og Pleje for Personer, som har fast Bopæl i andre Kommuner.

Det andet Ændringsforslag er rent formelt, idet det kun tilsigter at udtrykke Lovforslagets Mening paa Dansk. Der er i § 1 ikke Tale om, at Patienten i noget Tilfælde skal betale hele Udgiften, men kun om, at han skal udrede den i 1ste Stykke angivne Takst, og der er heller ikke Tale om, at han skal refunderè nogen Udgift, han skal blot betale sin Kur — man siger jo ikke, naar man gaar ind til sin Skomager og køber et Par Støvler, at man refunderer Udgiften for Støvlerne. Jeg synes derfor, Justitsministeren har været meget uheldig ved Formuleringen af denne Regel, og af den Grund stilles Ændringsforslag Nr. 2.

Til disse Bemærkninger skal jeg i hvert Fald foreløbig indskrænke mig, idet jeg anbefaler begge Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Vejstrup: Som det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser, er det en Misforstaaelse, at jeg er blevet opført som Medlem af Flertallet.

De Ændringsforslag, som stilles, er ikke mange og heller ikke særlig gennemgribende. Nr. 1 gaar ud paa at lette Forholdene noget for Opholdskommunerne. Naar jeg ikke straks sluttede mig til den Opfattelse, som blev gjort gældende af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, var det for det første, fordi Lovforslaget var enstemmigt vedtaget i Folketinget, og dernæst, fordi jeg ikke syntes, det var nogen Ændring af særlig